

IVAN KOMAR - IN MEMORIAM

* 25. 4. 1959 - 4.10. 2025

V sredo, dne 8. 10. 2025 ob 15. uri, smo se na pokopališču na Dovjem za vedno poslovili, od mnogo prezgodaj umrlega nekdanjega sodelavca, prijatelja in veterana osamosvojitvene vojne za Slovenijo, dolgoletnega člana: Policijskega veteranskega društva (PVD) Sever – Gorenjska in Regionalnega kluba (RK) IPA Gorenjska ter člana Ribiških družin (RD) Jesenice in Ajdovščina.

Ivan se je rodil 25. 4. 1959 v Črni na Koroškem, kjer je preživel otroštvo in mladostno obdobje. Že kot mladostnik se je zapisal alpskemu smučanju in drugim športnim aktivnostim. Po zaključenem osnovnem šolanju v letu 1974 je šolanje nadaljeval v Kadetski šoli za miličnike v Tacnu, katerega je uspešno zaključil v letu 1978. Pripravnništvo obdobje je uspešno opravil na takratnem Oddelku milice (OM) Kranjska gora. Karierna pot ga je v nadaljevanju vodila na takratni Postaji mejne milice (PMM) Korensko sedlo in Rateče, kjer je uspešno opravljal dela in naloge vodje izmene in bil hkrati tudi uspešen mentor mlajšim miličnikom/policistom.

V tem obdobju si je Ivan skupaj z ženo Heleno v Mojstrani ustvaril topel dom in družino. Rodila se jima je hčerka Urška, katero sta vzgojila v pošteno in zaupanja vredno državljanke.

V obdobju od 1990/1991 je Ivan kot miličnik sodeloval v pred in osamosvojitvenih procesih. Med osamosvojitveno vojno je poleg rednih nalog opravljal tudi bojne naloge, pri čemer se je nedvomno odlično izkazal. Svojo poklicno pot policista in uspešnega operativca je zaključil v letu 2008, na Policijski postaji za izravnalne ukrepe (PPIU) Ljubljana.

Povsod v enotah milice/policije, kjer je bil Ivan zaposlen, je bil med sodelavci cenjen in spoštovan. Karakterno ga je odlikovala predvsem njegova človeškost, doslednost, predanost in strokovnost ter pripravljenost pomagati sodelavcem in občanom. V našem spominu bo Ivan ostal zapisan kot izjemen človek, ki je kot miličnik/policist in domoljub s svojo nesebično pripravljenostjo in veliko mero odgovornosti vedno izkazoval izjemno domoljubje. Bil je človek, ki je v življenju vedno brezkompromisno sledil svojim vrednotam in prepričanjem v katera je verjel. Vedno znova je dokazoval, da lahko kot miličnik/policist in državljan s svojimi dejanji in besedami vpliva na svet okoli sebe. O tem, da je Ivan svoj poklic opravljal predano in kot poslanstvo priča tudi vrsta prejetih priznanj, med njimi tudi Bronasti znak »ZASLUGE ZA VARNOST«, na katerega je bil še posebej ponosen. Kot akter v procesu osamosvajanja R. Slovenije pa je bil tudi prejemnik SPOMINSKE MEDALJE OB 30. OBLETNICI SAMOSTOJNE IN NEODVISNE DRŽAVE R. SLOVENIJE (2024).

Njegovo tretje življenjsko obdobje je minevalo mirno in spokojno v bivalnem okolju, kjer je bil cenjen in spoštovan. Veliko časa je posvetil predvsem družini, prijateljem in sosedom. Kot dolgoletni član RD Jesenice se je po upokojitvi zaradi spoznavanja novih ribiških okolišev in revirjev kmalu včlanil še v RD Ajdovščina, kjer je po navezavi stikov z

njenimi člani nato ob reki Vipavi našel svoj mir in sprostitev. V obeh ribiških družinah je bil aktiven predvsem na področju varstva naravnega okolja in varstva živali, zlasti ribiškega življa. Aktivno je sodeloval tudi pri izvedbi nalog ribiškega upravljanja, predvsem pri urejanju vodotokov z vidika varstva rib. Odlikoval se je tudi kot izjemen in prodoren izdelovalec umetnih muh vseh vrst. Poleg naštetih aktivnosti je gojil tudi izjemen ljubiteljski odnos do lesa, saj je v domači delavnici sam izdeloval kose pohištva in druge lesne izdelke.

Kot dolgoletni član RK IPA Gorenjska in PVD Sever – Gorenjska je vsa leta članstva sodeloval po svojih močeh. Za svoj prispevek je v okviru PVD Sever – Gorenjska prejel tudi priznanje SREBRNI ZNAK OSAMOSVOJITVE (2001).

Na žalost je kratka in huda bolezen Ivanu utrnila nit življenja. Dejstvo je, da se največkrat prepozno zavemo vsake zamujene priložnosti, ko bi si lahko iskreno in spontano izmenjali misli in besede pozornosti, se obiskali na kratkem klepetu, si skupaj polepšali dan. Vsaka smrt drage osebe nas namreč opozori, da živimo prehitro, največkrat drug mimo drugega. Na koncu niso leta življenja, ki štejejo, ampak dejstvo, koliko življenja je bilo vtkanega v teh letih. Ivan je svoje življenje, kot človek, nedvomno živel polno. Še enkrat.....Ivan , hvala ti za vse, za vedno boš ostal v zgodovinskem spominu slovenskega naroda in tudi naših spominih.

Vsem njegovim domačim in sorodnikom ter vsem, ki ste ga spoštovali in cenili njegovo domoljubje, požrtvovalnost, delavnost, znanje, strokovnost in izkušnje ter se veselili srečanja z njim in so vas bogatile njegove preproste misli, naše iskreno in najgloblje sožalje.

Vir/avtor: Damjan Renko